

е биѣж като живѣѣж съ хубавица жена, която ште ме обича и ште да ме утѣшава въ скърбитѣ ми, смислихъ си, брате мой, че, като останѣ нежененѣ, най-първо грѣшѣж предѣ Бога, и, което е по-лошавото, стаямъ причина да се изгуби голѣмий родѣ на Сганареловцитѣ. Какво благополучие да гледамъ че се продължава родѣтѣ ми! Да гледамъ дѣчица въ кѣшпата си да викѣтѣ та-те, и да казвѣтѣ ония приятни глупости, които причинявѣтѣ толкова радостъ на бацитѣ! Ето, ето! чини ми се че виждамъ петъ шестъ наоколо-си, едното да вика та-те, другото ма-мо, друго ня-ня, и друго ка-ка! Ела, ела, Марѣю, да ги пометешъ! Што искате, земни ангелчета, дѣ е майка ви? што искате? *(като уподобява гласѣтѣ си като на млеко дѣте)*. Няня, папа, няня. *(Като отива кѣмъ вратата на стаята)*. Марѣю, донеси няня на дѣчицата! *(Взривта се като да е донесѣлѣ ястие)*. Ето, ангелчета, ето! яжте. Я ги вижѣ какѣ хубаво яджѣтѣ! Ето, скарахъ се!! Недѣйте, недѣйте, оставете се, чада мои, оставете! Ето, смирихъ се, искѣтѣ ми прошка! ай, ай, недѣйте плака, проштавамъ ви: елате, ми цѣлувайте рѣжа, и идите при майка си! *(Като да ги вижда че си отивѣтѣ)*. Колко хубаво ходѣтѣ!

Иерон. Ха! ха! ха! о! нема по-задоволително пѣшто отѣ това. Побързайте прочее, Господинѣ Сганареле, да се ожените колкото се може по-скоро, за да получите сичкитѣ тѣя задоволствия.

Сган. Прочее съгласявате ли се да се ожения?

Иерон. Да, да. Но забравихъ да ви попитамъ коя е избраната ви млада мома, за която ште се ожениете?

Сган. Госпожица Доримена.

Иерон. Што чувамъ, Госпожица Доримена! тая, толкова млада и хубава мома, земното това скрившѣ!

Сган. Да, да.

Иерон. О! такава честь не пропуштайте, съвѣтвамъ ви като приятель. Не е ли, мислѣж, дѣштеря на Г-нѣ Алакантора, съсѣдѣтѣ ви?

Сган. Да.